

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 120.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771789683328/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

II

To be or not to be, that is the question
Shakespeare.

O nsdagen efter Forlovelsen havde Rygtet spredt sig, om ikke til selve Rom, saa dog saa vidt, at man med Grund kunde vente en Deel Visitter. De Nyforlovede ajournerede derfor dem, de selv havde at gjøre, og imellem Klokken eet og halvfire var vor Ven Cancellistens Tid saa optagen med at drikke Chocolate og tage imod Gratulationer, at han ikke engang fik Leilighed til at fremkomme med nogen af sine Yndlings-Meninger, men endogsaa var nødt til at lade en Bemærkning om Sprogsagen hengaae upaataalt, uagtet den i fuldeste Maade stred imod hans, som vi vide, ved betydelige Grandskninger i den Retning uddannede Mening. De ældre Damer havde engang faaet Fingre i ham, og han maatte holde her. De Yngre vare som sædvanligt flygtede ind i et Sideværelse; der var naturligviis alfor meget at spørge Emilie om, til at det kunde skee i Kjerrestens Nærværelse. Hun var imidlertid ikke synderlig oplagt til at give sine Veninder fyldestgjørende Forklaringer; hun undgik dem det Bedste hun kunde, og var i sine Svar temmelig ordknap. Der var en Forskjel imellem hende nu og i Fredags; man skulde neppe troe, det var den Samme, der sidst lod sine lystige Indfald fri Flugt, og hvis hjertelige Latter havde faaet Veninderne paa Gled, saa de fortalte meget mere, end de egentlig havde havt isinde. Det undgik heller ikke at blive bemærket, og den lille muntre Frøken sagde til Gine Fresneuil:

Nei, hvis vi Alle skulde blive saa kjedelige, saa troer jeg rigtignok, at jeg vilde lade være at forlove mig.

Frøken Petersen, der vare mere sat, syntes derimod særdeles tilfreds.

Gud Emilie, sagde hun, Du kan aldrig troe, hvor jeg blev glad, da jeg hørte at Du var bleven forlovet. Hvor vi skal have det rart nu, naar vi komme til hinanden; for det er ved Gud næsten flaut, at være ene forlovet Pige i et stort Selskab. Som sidst hos Jer, da denne Hr. Behrens eller hvad han hedder, kom og var næsviis. Hør, Emilie, Du kan aldrig tro, hvor Poulsen var opbragt. Det er sandt, jeg maa da hil-